

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 84/11
v Luxemburgu 8. septembra 2011

Rozsudok vo veci C-120/10
European Air Transport SA /
Collège d'environnement de la Région de Bruxelles-Capitale,
Région de Bruxelles-Capitale

Členské štáty môžu v zásade stanoviť horné hranice hladiny hluku merané na zemskom povrchu, ktoré letecké spoločnosti musia dodržiavať pri prelete nad územiami nachádzajúcimi sa v blízkosti letiska

Ak však takáto právna úprava má za následok, že letecké spoločnosti sú povinné vzdať sa výkonu svojej hospodárskej činnosti, môže byť prijatá len takým spôsobom, aby boli dodržané podmienky stanovené právom Únie

S cieľom znížiť hluk spôsobovaný lietadlami na letiskách Únie smernica 2002/30¹ umožňuje, aby členské štáty prijali obmedzenia nazývané „prevádzkové obmedzenia“. Tie môžu byť prijaté len v prípade prekročenia certifikovaných hladín hluku, pričom tieto hladiny sa merajú pri zdroji² – teda v samotnom lietadle.

Letisko Bruxelles-National (Belgicko) sa nachádza na území Région flamande, ale pri letoch uskutočňovaných týmto letiskom dochádza zároveň aj k preletu v malej výške nad Région de Bruxelles-Capitale.

Táto vec vznikla v rámci sporu medzi leteckou spoločnosťou European Air Transport (EAT) – ktorá sa špecializuje na leteckú dopravu tovaru (skupina DHL) – na jednej strane a Région de Bruxelles-Capitale (Belgicko) a Collège d'environnement uvedeného regiónu na druhej strane.

Príslušný regionálny orgán totiž 19. októbra 2007 uložil EAT správnu sankciu 56 113 eur zato, že v noci prekročila hraničné hodnoty stanovené bruselskou regionálnou právnou úpravou. Podľa tejto právnej úpravy sa tieto hraničné hodnoty merajú na zemskom povrchu.

Letecká spoločnosť EAT podala žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia. Tvrdí najmä, že regionálna právna úprava, ktorá je základom porušenia, ktoré sa jej vytýkajú, je v rozpore s právom Únie, pretože používa horné hranice hladiny hluku merané na zemskom povrchu (a nie pri zdroji), čo je v rozpore so smernicou 2002/30.

V tomto kontexte sa Conseil d'État (Belgicko), ktorá musí rozhodnúť vo veci samej, rozhodla obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania. Belgický súd žiada Súdny dvor, aby mu objasnil, či bruselská regionálna právna úprava, ktorá sankcionuje hladiny hluku spôsobené leteckou dopravou, môže byť považovaná za „prevádzkové obmedzenie“ podliehajúce požiadavkám smernice 2002/30 a najmä metóde spočívajúcej v meraní hladín hluku pri zdroji.

Súdny dvor v rozsudku, ktorý dnes vydal, na úvod pripomína, že Únia pri riešení hluku spôsobovaného lietadlami sleduje metódu **vyváženého prístupu**. Táto metóda – definovaná Medzinárodnou organizáciou civilného letectva (ICAO) – sa zakladá na štyroch podstatných

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/30/ES z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách spoločenstva (Ú. v. ES L 85, s. 40; Mim. vyd. 07/006, s. 96).

² Konkrétnejšie, smernica 2002/30/ES zohľadňuje v podstate certifikované hladiny hluku lietadla. Táto certifikácia hluku lietadla sa vykonáva podľa teoretickej referenčnej hodnoty meteorologických, geofyzikálnych a prevádzkových podmienok. Táto referenčná hodnota zohľadňuje parametre ako úroveň mora, okolitá teplota, vlhkosť, schválená charakteristika zemského povrchu, výška snímača, ako aj trasa a parametre letu.

prvkoch a vyžaduje si podrobné skúmanie rôznych možných riešení na zníženie hluku, najmä zníženia hluku lietadiel pri zdroji, opatrení plánovania a využitia krajiny, prevádzkových postupov „zníženia hluku“ a prevádzkových obmedzení.

Tento vyvážený prístup predpokladá, že prevádzkové obmedzenia sú prípustné, len ak akékoľvek iné opatrenie ochrany pred hlukom neumožnilo dosiahnuť ciele smernice 2002/30.

V tejto súvislosti sa Súdny dvor domnieva, že „**prevádzkové obmedzenie**“ v zmysle smernice 2002/30 **predstavuje opatrenie úplného alebo dočasného zákazu, ktoré lietadlu zakazuje prístup na letisko členského štátu Únie.**

Právna úprava v oblasti životného prostredia, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje horné hranice hladín hluku meraných na zemskom povrchu, ktoré musia byť dodržané pri prelete nad územiami nachádzajúcimi sa v blízkosti letiska, teda **nepredstavuje ako taká prevádzkové obmedzenie**“, lebo **nezakazuje prístup na toto letisko.**

V každom prípade Súdny dvor spresnil, že hoci uplatnenie metódy pozostávajúcej z toho, že sa na zemskom povrchu meria hluk spôsobovaný prelietavajúcim lietadlom, môže patriť do rámca vyváženého prístupu, **nemožno vylúčiť, že právna úprava v oblasti životného prostredia, o akú ide vo veci samej, môže mať z dôvodu relevantného hospodárskeho, technického a právneho kontextu rovnaké účinky ako zákaz prístupu na letisko. Ak sa však zistí, že hranice stanovené vnútroštátnou právnou úpravou sú tak obmedzujúce, že vedú k tomu, že konkrétne nútia prevádzkovateľov lietadiel upustiť od ich hospodárskej činnosti, takáto právna úprava by sa mala považovať za zákaz prístupu, a preto by mala predstavovať „prevádzkové obmedzenie“ v zmysle smernice 2002/30. Takáto právna úprava by mala byť preto prijatá tak, aby boli dodržané podmienky uvedené v smernici.**

Overiť, či opatrenia prijaté zo strany Région de Bruxelles-Capitale majú takéto účinky, prináleží belgickému súdu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499